

så regnede jeg med, at jeg kunne stille spørgsmålet til SF.

Så kunne jeg også godt tænke mig at vide: Hvad var prisen? Hvad har det kostet op gennem årene for den danske befolkning krone-øremæssigt? Det forventer jeg også at SF kan svare på.

Så svarede SF ikke rigtig på, hvem der skal undvære, når de her penge skal findes. Jeg ved ikke, om man bare undgik spørgsmålet, eller om man ikke ville svare, men jeg håber på, at man nu vil tilkendegive, hvem det er, der skal lades tilbage. Hvem skal stå tilbage i køen, når der skal opereres? Eller hvad er det, man prioriterer højest?

(Kort bemærkning).

Helga Moos (V):

Jeg vil gerne medgive, at det er vanskeligt, men det er også derfor, vi skal have boret i det.

Det, jeg taler om, er, at hvis nu Rusland gennemfører energieffektiviseringstiltag, det vil sige, at de selv går ind og gør det, så vil den reduktion, som de selv udfører, blive certificeret under landekoden. Jeg ved godt, der er koder for JI-projekter og CDM-projekter, som fru Anne Grete Holmsgaard var inde på, men der, hvor de selv går ind og gør det, er jo det, vi så ikke kan få med ind, og det er det, jeg så spørger om. Er det sådan, at fordi Rusland er blevet så fattigt efter 1990, kan de ikke få deres egne energieffektiviseringstiltag; så kan de ikke få lov til at sælge dem?

Kl. 19.20

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt sige til hr. Ulrik Kragh, at jeg ikke kaldte hr. Ulrik Kragh naiv, det gjorde jeg heller ikke med de andre Venstrefolk, jeg kaldte jer påstået naive, og det er noget væsentlig andet.

Med hensyn til samspillet mellem vind og vand i Norden er det jo helt klart, at det er et fantastisk positivt samspil, som man har meget stor gavn af miljømæssigt. Det har man til gengæld ikke, når man begynder at tale om kul, hvilket hr. Ulrik Kragh også gjorde.

Situationen er jo den, at det skaber to problemer, hvis man accepterer øget eksport baseret på kul og den er baseret på kul og på de dårligste kulteknologier herhjemme.

Det, man skaber, er dels en situation, hvor man øger CO₂-udslippet, dels skaber man et stærkt øget affaldsproblem fra røggasrensning

gen på de her kulkraftværker. Det kan man se ved at gå tilbage til det tidspunkt i 1996-97, da Danmark øgede sin eksport meget væsentligt, da faldt genindvindingen af affaldet fra røggasrensningen ganske dramatisk. Så man skaber faktisk to miljøproblemer.

Så spurgte hr. Jørn Dohrmann: Hvad skal det koste, og hvem skal betale?

Med hensyn til hvad det skal koste, vil jeg sige, at det jo er det, der er en stor diskussion om, fordi vi bl.a. siger, at nogle af de beregninger, der er lagt frem af regeringen, simpelt hen ikke holder, fordi alle parametre ikke er taget med i dem. Så det er jo ikke et spørgsmål, man heroppefra på et halvt minut kan komme med et enkelt svar på.

Men jeg vil sige, at det i hvert tilfælde er at få de 120 kr., som er sat som det nuværende pejlemærke, højere op, op på noget, hvor man kan sige, at det har en stærkere faglig begrundelse, f.eks. den, der blev lagt frem i det store Eksterniprojekt i EU, hvor man skød på, at et rimeligt niveau, hvis man skulle betale for klimaeffekten, ville være et sted mellem 130 kr. og, så vidt jeg husker, 320 kr. pr. t CO₂.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kim Andersen, hr. Eyvind Vesselbo og hr. Ulrik Kragh og alle tre for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg er ked af her i min tredje og sidste runde at skulle begynde med at konstatere, at jeg så alligevel endte med at blive lidt skuffet over SF. Jeg synes ellers, at fru Holmsgaards ordførertale på lange distancer var perspektivrig, men jeg er skuffet på to områder.

Jeg er for det første skuffet over, at SF åbenbart giver mandat til internationale aftaler, hvor man kun bagefter vil vedstå visse elementer af aftalen; man kan lide reduktionsmålene, man kan lide nogle af de fleksible mekanismer, når man selv definerer dem, men kvoterne og det, som er den anden forudsætning, den anden del af aftalen, bryder man sig ikke om.

Fru Holmsgaard gør fremskridt: Før talte hun om varm luft, nu taler hun om varmluftkvoter. Jeg går ud fra, at det er en begyndende erkendelse af, at det, vi i virkeligheden taler om, er kvoter, og at kvoter skal være omsættelige, og at det kræver et frit marked, som igen forudsætter, at der er en køber og en sælger.